

برندا شیفر، مأمور کارکنته اسرائیل که برای تحریک آذری‌زبان‌ها به جدایی از ایران تلاش می‌کند، هم‌زمان با جنگ صهیونیستی-آمریکایی علیه کشور دوباره مأموریت خود را از سر گرفته است. جنگ اخیر رژیم صهیونیستی علیه ایران با حمایت آمریکا، اگرچه به بهانه برنامه هسته‌ای بود، اما نشانه‌های واضحی وجود دارد که نشان می‌دهد اهداف بسیار گسترده‌تری را دنبال می‌کرده است. علاوه بر اقدامات میدانی نظامی، مانند تلاش برای از بین بردن امکانات نظامی و انتظامی در مرزهای غربی

اندیشکده آمریکایی:

هدف از جنگ تجزیه ایران بود

و شمال‌غربی کشور، برخی فعالیت‌های رسانه‌ای و اندیشکده‌ای نیز حاکی از این است که هدف نهایی محور شرارت آمریکایی- اسرائیلی نته‌نیا تغییر رژیم، بلکه تجزیه کامل ایران با تحریک شورش‌های قومی در نقاط مختلف کشورمان است.

این سیاست خطرناک، از یک سو، هشیاری مردم ایران برای خنثی‌سازی توطئه‌های دشمنان را می‌طلبد، و از سوی دیگر، توهم پوچی است که آتش هرگونه تلاشی برای عملی کردن آن، دامن منطقه و فراتر از آن را خواهد گرفت.

به گزارش مشرق، اندیشکده آمریکایی «کونیسی» مستقر در واشینگتن، در گزارشی تحت عنوان «اول تغییر رژیم بود، اما نمی‌تواند» (به معنای مناطق آذری‌نشین در شمال‌غربی ایران) از جمهوری اسلامی حمایت کندد.

که در مقابل بحران‌ها حول محور ایرانی بودن متحد می‌شود. آنچه در ادامه می‌خوانید، ترجمه گزارشی مؤسسه کونیسی است. تشکیلات سیاست خارجی واشینگتن تمایل خطرناکی به تجزیه‌های دارد که آنها را متخاصم می‌داند. اکنون، اندیشکده‌های نومحافظه‌کار، مانند «بنیاد دفاع از دموکراسی‌ها» مستقر در واشینگتن، و همفکران آنها در پارلمان اروپا، به‌وضوح، دارند از بالکان‌سازی و «تجزیه‌ا ایران حمایت می‌کنند؛ راهبردی بی‌ملاحظه‌ای که خاورمیانه را بیش‌ازپیش بی‌ثبات می‌کند، بحران‌های انسانی فاجعه‌باری را رقم می‌زند، و با مقاومت شدید ایرانی‌ها و شرکای آمریکا مواجه شده.

اواسط ژوئن، هم‌زمان با تبادل حملات بین اسرائیل و ایران، برندا شیفر، مشاور ارشد بنیاد دفاع از دموکراسی‌ها در حوزه انرژی و سیاست خارجی که سابقه تدریس در دانشگاه میخا و خدمت به عنوان مشاور در دفتر نخست‌وزیر رژیم صهیونیستی را نیز

در همین حال، سخنگوی امورخارجه یک گروه لیبرال میانه‌گر در پارلمان اروپا ننستی درباره «آینده ایران» بر گزار کرد که به نظر می‌آید هدف از آن بحث درباره چشم‌انداز یک شورش «موفق» علیه جمهوری اسرائیلی بوده است. این واقعیت که تنها دو سخنران ایرانی در این نشست، دو جدایی‌طلب قوم‌گرا از مناطق آذربایجان و اهواز در ایران بودند، دستورکار این جلسه را به‌وضوح نشان می‌دهد. پارلمان اروپا از سال ۲۰۲۲، زمانی که به طور یکجانبه تمام روابط با نهادهای رسمی ایران را قطع کرد، به جولانگاهی برای انواع گروه‌های معارض رادیکال تبعیدی ایرانی، مانند سلطنت‌طلبان، گروه فرقه‌گرای مجاهدین خلق، و جدایی‌طلبان قومی تبدیل شده است.

با این حال، ایران یک کشور وصله‌وپنه‌شده شککننده در آستانه فروپاشی نیست؛ بلکه ملتی با ۹۰ میلیون نفر جمعیت و حس عمیق هویت تاریخی و فرهنگی است. اگرچه طرفداران تجزیه ایران دوست دارند روی تنوع قومی این کشور (شامل آذری‌ها، کردها، بلوچ‌ها، و عرب‌ها) مانور بدهند، اما این افراد همیشه نیروی وحدت‌بخش ملی‌گرایی ایرانی را دست‌کم می‌گیرند. همان‌طور که «شروین ملکزاده» پژوهشگر، اخیراً در «روزنامه آمریکایی» لس‌آنجلس تایمز اشاره کرد: «اتفاق نظر فاطمی میان محققان وجود دارد مبنی بر اینکه سیاست در ایران با تعریف ایران به عنوان ملتی با تاریخ پیوسته و ناگسسته آغاز می‌شود؛ ملتی که «از گذشته‌ای ازلی سر برآورده» ملی‌گرایی عرصه سیاسی گسترده‌ای را فراهم می‌کند که گروه‌ها و ایدئولوژی‌های مختلف در ایران، چه سلطنت‌طلب، چه اسلام‌گرا، و چه چپ‌گرا، برای قدرت و اقتدار در آن رقابت می‌کنند.»

ده‌ها سال فشار خارجی، از تحریم‌ها گرفته تا عملیات‌های مخفی تا جنگ، صرفاً این انسجام را تقویت کرده است. این نظریه که تحریک احساسات جدایی‌طلبانه، ایران را متلاشی خواهد کرد، یک توهم خطرناک است، توهمی که عمداً این واقعیت را نادیده می‌گیرد که طرح‌هایی که عمدتاً توسط نومحافظه‌کاران حامی اسرائیل طراحی شده بودند، در عراق و سوریه، نتیجه معکوس دادند و هرج‌ومرج به‌جا گذاشت‌اند. چنین راهبردی، همچنین، غفلت عمیق حامیان آن

«برندا شیفر» (سموم از چپ) در نشست نمایندگان سازمان‌های یهودی در آمریکا با «ج طیب دوغان» رئیس جمهور ترکیه (مرکز تصویر) شیفر با مقامات ترکیه نیز روابط نزدیکی دارد.

همین منافع هم پول خرج می‌کنند- و تقریباً تمام کسانی که اطراف ترامپ هستند، از این جنسند. برای همین، حالا ترامپ با هر رفتاری که دارد و هر منشی‌ی که دارد و هر مسئله روحی و روانی‌ای که دارد، اطلاعاتی که می‌گیرد از این افراد است. دوروبر ترامپ، تقریباً همه کسانی هستند که می‌گویند اول اسرائیل، یعنی افراد اسرائیلی اول هستند. ترامپ وقتی سرکار آمد یا وقتی که کاندیدای ریاست‌جمهوری بود، به اطرافیان‌ش می‌گفت آمریکا اول، می‌گفت ما دیگر بایستی به فکر وضعیت داخل آمریکا باشیم، وضعیت آمریکا خوب نیست، وضعیت اقتصادی خیلی بد شده، قشر متوسط از بین رفته، ثروت‌ها در دست یک افراد خیلی خاصی جمع شده و لذا شعارشان «آمریکاول» بود؛ ولی افرادی که عملاً سرکار آمدند، بنابراین، به نظر من این‌جوری می‌توانیم بهتر تحلیل بکنیم که چرا ترامپ این رفتار را می‌کند. حتی وقتی که ویتکاف آمد گفت که حماس نمی‌خواهد آتش‌ش بشود و بعد ترامپ گفت این‌ها می‌خواهند بمیرند و دنبال آتش‌ش نیستند، معلوم می‌شود که این‌ها در واقع همان سیاست‌هایی را دنبال می‌کنند که نتانیاهو دنبالش است، وگرنه این سیاست‌ها به نفع ایران نیست.

البته خودشان به خودشان این را نمی‌گویند، ولی بقیه به آن‌ها می‌گویند؛ به‌خصوص کسانی که در این جریان‌ات طرفدار ترامپ بودند و می‌گفتند ترامپ قول داده که ما دیگر جنگ نکنیم و پول‌هایمان را خرج مردم آمریکا نکنیم، هزینه‌های خرج از مرزها را کم می‌کنیم و به مردم محروم آمریکا می‌رسیم. لذا این‌ها شاکه‌اند، این قشر خیلی صعبانی‌اند؛ یعنی می‌گویند که قرار بود که ما دیگر این کارها را نکنیم، از اوکراین بیاییم بیرون، از منطقه غرب آسیا بیاییم بیرون و آمریکا را بازسازی بکنیم، ولی عملاً این کار نشده. یک نکته مهم در تحلیل‌های داخل کشور، میزان همبستگی یا تفارق سیاست‌های رژیم صهیونیستی و آمریکایی‌ها است. بین سیاست‌های آمریکا و صهیونیست‌ها، به‌خصوص به‌سورده موضوعاتی مثل ایران، چند تفاوت و تفارق وجود دارد؟

بعضی‌ها می‌گویند که اسرائیل به آمریکا خط می‌دهد و دستورات از اسرائیل می‌رود، بعضی‌ها می‌گویند که آمریکا دستورات را می‌دهد و اسرائیل عمل می‌کند. من فکر می‌کنم این بحث، بحث درستی نیست. صهیونیسم، هم شامل مسیحی‌ها است، هم یهودی‌ها و هم وابستگان آن‌ها که می‌توانند مسلمان باشند، می‌توانند آدم‌های بی‌دین باشند ولی به هر حال به صهیونیسم وابسته‌اند، مثلاً منافع مالی طرف در این است که این خطر را دنبال نکند یا یک سسندی از او دارند که باعث می‌شود فکر بکنند که بایستی از این خط پیروی بکنند، مثل داستان ایستین؛ خب ایستین‌ها زیادند. الان مسئله ایستین که مسئله مالی شده آنجا که این موساد و شپاد سیا- ولی موساد شورش روشن است- چه‌جوری می‌رفتند دختران را در اختیار مردان نافقو- چه ثروتمند و چه سیاستمدار- قرار می‌دادند و بعد، از این‌ها سند می‌گرفتند و این‌ها برده سرویس موساد یا جای دیگر می‌شدند!

سیاسی Siyasi@kayhan.ir

صفحه ۸

چهارشنبه ۱۵ مرداد ۱۴۰۴

۱۲ صفر ۱۴۴۷ - شماره ۲۳۹۲۴

بلوچستان آزاد، کردستان آزاد، آذربایجان، عراق سنی، ... نقشه خاورمیانه بزرگ «الف پیتزر» پس از اجرای طرح «مرزهای خونی» و نقشه مدنظر «هرنارد لوئیس» تاریخدان بریتانیایی- آمریکایی، استاد دانشگاه و نظریه‌پرداز یهودی برای خاورمیانه بالکان‌سازی‌شده. در این نقشه، نام کشورهای که منطقه از دست می‌دهند با رنگ «قرمز» و کشورهای بدون تغییر با رنگ «خاکستری» نوشته شده است. ایران یکی از کشورهایی است که طبق این نقشه، باید تجزیه شود.

با این حال، ایران یک کشور وصله‌وپنه‌شده شککننده در آستانه فروپاشی نیست؛ بلکه ملتی با ۹۰ میلیون نفر جمعیت و حس عمیق هویت تاریخی و فرهنگی است. اگرچه طرفداران تجزیه ایران دوست دارند روی تنوع قومی این کشور (شامل آذری‌ها، کردها، بلوچ‌ها، و عرب‌ها) مانور بدهند، اما این افراد همیشه نیروی وحدت‌بخش ملی‌گرایی ایرانی را دست‌کم می‌گیرند. همان‌طور که «شروین ملکزاده» پژوهشگر، اخیراً در «روزنامه آمریکایی» لس‌آنجلس تایمز اشاره کرد: «اتفاق نظر فاطمی میان محققان وجود دارد مبنی بر اینکه سیاست در ایران با تعریف ایران به عنوان ملتی با تاریخ پیوسته و ناگسسته آغاز می‌شود؛ ملتی که «از گذشته‌ای ازلی سر برآورده» ملی‌گرایی عرصه سیاسی گسترده‌ای را فراهم می‌کند که گروه‌ها و ایدئولوژی‌های مختلف در ایران، چه سلطنت‌طلب، چه اسلام‌گرا، و چه چپ‌گرا، برای قدرت و اقتدار در آن رقابت می‌کنند.»

ده‌ها سال فشار خارجی، از تحریم‌ها گرفته تا عملیات‌های مخفی تا جنگ، صرفاً این انسجام را تقویت کرده است. این نظریه که تحریک احساسات جدایی‌طلبانه، ایران را متلاشی خواهد کرد، یک توهم خطرناک است، توهمی که عمداً این واقعیت را نادیده می‌گیرد که طرح‌هایی که عمدتاً توسط نومحافظه‌کاران حامی اسرائیل طراحی شده بودند، در عراق و سوریه، نتیجه معکوس دادند و هرج‌ومرج به‌جا گذاشت‌اند. چنین راهبردی، همچنین، غفلت عمیق حامیان آن

با این حال، ایران یک کشور وصله‌وپنه‌شده شککننده در آستانه فروپاشی نیست؛ بلکه ملتی با ۹۰ میلیون نفر جمعیت و حس عمیق هویت تاریخی و فرهنگی است. اگرچه طرفداران تجزیه ایران دوست دارند روی تنوع قومی این کشور (شامل آذری‌ها، کردها، بلوچ‌ها، و عرب‌ها) مانور بدهند، اما این افراد همیشه نیروی وحدت‌بخش ملی‌گرایی ایرانی را دست‌کم می‌گیرند. همان‌طور که «شروین ملکزاده» پژوهشگر، اخیراً در «روزنامه آمریکایی» لس‌آنجلس تایمز اشاره کرد: «اتفاق نظر فاطمی میان محققان وجود دارد مبنی بر اینکه سیاست در ایران با تعریف ایران به عنوان ملتی با تاریخ پیوسته و ناگسسته آغاز می‌شود؛ ملتی که «از گذشته‌ای ازلی سر برآورده» ملی‌گرایی عرصه سیاسی گسترده‌ای را فراهم می‌کند که گروه‌ها و ایدئولوژی‌های مختلف در ایران، چه سلطنت‌طلب، چه اسلام‌گرا، و چه چپ‌گرا، برای قدرت و اقتدار در آن رقابت می‌کنند.»

ده‌ها سال فشار خارجی، از تحریم‌ها گرفته تا عملیات‌های مخفی تا جنگ، صرفاً این انسجام را تقویت کرده است. این نظریه که تحریک احساسات جدایی‌طلبانه، ایران را متلاشی خواهد کرد، یک توهم خطرناک است، توهمی که عمداً این واقعیت را نادیده می‌گیرد که طرح‌هایی که عمدتاً توسط نومحافظه‌کاران حامی اسرائیل طراحی شده بودند، در عراق و سوریه، نتیجه معکوس دادند و هرج‌ومرج به‌جا گذاشت‌اند. چنین راهبردی، همچنین، غفلت عمیق حامیان آن

با این حال، ایران یک کشور وصله‌وپنه‌شده شککننده در آستانه فروپاشی نیست؛ بلکه ملتی با ۹۰ میلیون نفر جمعیت و حس عمیق هویت تاریخی و فرهنگی است. اگرچه طرفداران تجزیه ایران دوست دارند روی تنوع قومی این کشور (شامل آذری‌ها، کردها، بلوچ‌ها، و عرب‌ها) مانور بدهند، اما این افراد همیشه نیروی وحدت‌بخش ملی‌گرایی ایرانی را دست‌کم می‌گیرند. همان‌طور که «شروین ملکزاده» پژوهشگر، اخیراً در «روزنامه آمریکایی» لس‌آنجلس تایمز اشاره کرد: «اتفاق نظر فاطمی میان محققان وجود دارد مبنی بر اینکه سیاست در ایران با تعریف ایران به عنوان ملتی با تاریخ پیوسته و ناگسسته آغاز می‌شود؛ ملتی که «از گذشته‌ای ازلی سر برآورده» ملی‌گرایی عرصه سیاسی گسترده‌ای را فراهم می‌کند که گروه‌ها و ایدئولوژی‌های مختلف در ایران، چه سلطنت‌طلب، چه اسلام‌گرا، و چه چپ‌گرا، برای قدرت و اقتدار در آن رقابت می‌کنند.»

با این حال، ایران یک کشور وصله‌وپنه‌شده شککننده در آستانه فروپاشی نیست؛ بلکه ملتی با ۹۰ میلیون نفر جمعیت و حس عمیق هویت تاریخی و فرهنگی است. اگرچه طرفداران تجزیه ایران دوست دارند روی تنوع قومی این کشور (شامل آذری‌ها، کردها، بلوچ‌ها، و عرب‌ها) مانور بدهند، اما این افراد همیشه نیروی وحدت‌بخش ملی‌گرایی ایرانی را دست‌کم می‌گیرند. همان‌طور که «شروین ملکزاده» پژوهشگر، اخیراً در «روزنامه آمریکایی» لس‌آنجلس تایمز اشاره کرد: «اتفاق نظر فاطمی میان محققان وجود دارد مبنی بر اینکه سیاست در ایران با تعریف ایران به عنوان ملتی با تاریخ پیوسته و ناگسسته آغاز می‌شود؛ ملتی که «از گذشته‌ای ازلی سر برآورده» ملی‌گرایی عرصه سیاسی گسترده‌ای را فراهم می‌کند که گروه‌ها و ایدئولوژی‌های مختلف در ایران، چه سلطنت‌طلب، چه اسلام‌گرا، و چه چپ‌گرا، برای قدرت و اقتدار در آن رقابت می‌کنند.»

با این حال، ایران یک کشور وصله‌وپنه‌شده شککننده در آستانه فروپاشی نیست؛ بلکه ملتی با ۹۰ میلیون نفر جمعیت و حس عمیق هویت تاریخی و فرهنگی است. اگرچه طرفداران تجزیه ایران دوست دارند روی تنوع قومی این کشور (شامل آذری‌ها، کردها، بلوچ‌ها، و عرب‌ها) مانور بدهند، اما این افراد همیشه نیروی وحدت‌بخش ملی‌گرایی ایرانی را دست‌کم می‌گیرند. همان‌طور که «شروین ملکزاده» پژوهشگر، اخیراً در «روزنامه آمریکایی» لس‌آنجلس تایمز اشاره کرد: «اتفاق نظر فاطمی میان محققان وجود دارد مبنی بر اینکه سیاست در ایران با تعریف ایران به عنوان ملتی با تاریخ پیوسته و ناگسسته آغاز می‌شود؛ ملتی که «از گذشته‌ای ازلی سر برآورده» ملی‌گرایی عرصه سیاسی گسترده‌ای را فراهم می‌کند که گروه‌ها و ایدئولوژی‌های مختلف در ایران، چه سلطنت‌طلب، چه اسلام‌گرا، و چه چپ‌گرا، برای قدرت و اقتدار در آن رقابت می‌کنند.»

با این حال، ایران یک کشور وصله‌وپنه‌شده شککننده در آستانه فروپاشی نیست؛ بلکه ملتی با ۹۰ میلیون نفر جمعیت و حس عمیق هویت تاریخی و فرهنگی است. اگرچه طرفداران تجزیه ایران دوست دارند روی تنوع قومی این کشور (شامل آذری‌ها، کردها، بلوچ‌ها، و عرب‌ها) مانور بدهند، اما این افراد همیشه نیروی وحدت‌بخش ملی‌گرایی ایرانی را دست‌کم می‌گیرند. همان‌طور که «شروین ملکزاده» پژوهشگر، اخیراً در «روزنامه آمریکایی» لس‌آنجلس تایمز اشاره کرد: «اتفاق نظر فاطمی میان محققان وجود دارد مبنی بر اینکه سیاست در ایران با تعریف ایران به عنوان ملتی با تاریخ پیوسته و ناگسسته آغاز می‌شود؛ ملتی که «از گذشته‌ای ازلی سر برآورده» ملی‌گرایی عرصه سیاسی گسترده‌ای را فراهم می‌کند که گروه‌ها و ایدئولوژی‌های مختلف در ایران، چه سلطنت‌طلب، چه اسلام‌گرا، و چه چپ‌گرا، برای قدرت و اقتدار در آن رقابت می‌کنند.»

با این حال، ایران یک کشور وصله‌وپنه‌شده شککننده در آستانه فروپاشی نیست؛ بلکه ملتی با ۹۰ میلیون نفر جمعیت و حس عمیق هویت تاریخی و فرهنگی است. اگرچه طرفداران تجزیه ایران دوست دارند روی تنوع قومی این کشور (شامل آذری‌ها، کردها، بلوچ‌ها، و عرب‌ها) مانور بدهند، اما این افراد همیشه نیروی وحدت‌بخش ملی‌گرایی ایرانی را دست‌کم می‌گیرند. همان‌طور که «شروین ملکزاده» پژوهشگر، اخیراً در «روزنامه آمریکایی» لس‌آنجلس تایمز اشاره کرد: «اتفاق نظر فاطمی میان محققان وجود دارد مبنی بر اینکه سیاست در ایران با تعریف ایران به عنوان ملتی با تاریخ پیوسته و ناگسسته آغاز می‌شود؛ ملتی که «از گذشته‌ای ازلی سر برآورده» ملی‌گرایی عرصه سیاسی گسترده‌ای را فراهم می‌کند که گروه‌ها و ایدئولوژی‌های مختلف در ایران، چه سلطنت‌طلب، چه اسلام‌گرا، و چه چپ‌گرا، برای قدرت و اقتدار در آن رقابت می‌کنند.»

با این حال، ایران یک کشور وصله‌وپنه‌شده شککننده در آستانه فروپاشی نیست؛ بلکه ملتی با ۹۰ میلیون نفر جمعیت و حس عمیق هویت تاریخی و فرهنگی است. اگرچه طرفداران تجزیه ایران دوست دارند روی تنوع قومی این کشور (شامل آذری‌ها، کردها، بلوچ‌ها، و عرب‌ها) مانور بدهند، اما این افراد همیشه نیروی وحدت‌بخش ملی‌گرایی ایرانی را دست‌کم می‌گیرند. همان‌طور که «شروین ملکزاده» پژوهشگر، اخیراً در «روزنامه آمریکایی» لس‌آنجلس تایمز اشاره کرد: «اتفاق نظر فاطمی میان محققان وجود دارد مبنی بر اینکه سیاست در ایران با تعریف ایران به عنوان ملتی با تاریخ پیوسته و ناگسسته آغاز می‌شود؛ ملتی که «از گذشته‌ای ازلی سر برآورده» ملی‌گرایی عرصه سیاسی گسترده‌ای را فراهم می‌کند که گروه‌ها و ایدئولوژی‌های مختلف در ایران، چه سلطنت‌طلب، چه اسلام‌گرا، و چه چپ‌گرا، برای قدرت و اقتدار در آن رقابت می‌کنند.»

با این حال، ایران یک کشور وصله‌وپنه‌شده شککننده در آستانه فروپاشی نیست؛ بلکه ملتی با ۹۰ میلیون نفر جمعیت و حس عمیق هویت تاریخی و فرهنگی است. اگرچه طرفداران تجزیه ایران دوست دارند روی تنوع قومی این کشور (شامل آذری‌ها، کردها، بلوچ‌ها، و عرب‌ها) مانور بدهند، اما این افراد همیشه نیروی وحدت‌بخش ملی‌گرایی ایرانی را دست‌کم می‌گیرند. همان‌طور که «شروین ملکزاده» پژوهشگر، اخیراً در «روزنامه آمریکایی» لس‌آنجلس تایمز اشاره کرد: «اتفاق نظر فاطمی میان محققان وجود دارد مبنی بر اینکه سیاست در ایران با تعریف ایران به عنوان ملتی با تاریخ پیوسته و ناگسسته آغاز می‌شود؛ ملتی که «از گذشته‌ای ازلی سر برآورده» ملی‌گرایی عرصه سیاسی گسترده‌ای را فراهم می‌کند که گروه‌ها و ایدئولوژی‌های مختلف در ایران، چه سلطنت‌طلب، چه اسلام‌گرا، و چه چپ‌گرا، برای قدرت و اقتدار در آن رقابت می‌کنند.»

با این حال، ایران یک کشور وصله‌وپنه‌شده شککننده در آستانه فروپاشی نیست؛ بلکه ملتی با ۹۰ میلیون نفر جمعیت و حس عمیق هویت تاریخی و فرهنگی است. اگرچه طرفداران تجزیه ایران دوست دارند روی تنوع قومی این کشور (شامل آذری‌ها، کردها، بلوچ‌ها، و عرب‌ها) مانور بدهند، اما این افراد همیشه نیروی وحدت‌بخش ملی‌گرایی ایرانی را دست‌کم می‌گیرند. همان‌طور که «شروین ملکزاده» پژوهشگر، اخیراً در «روزنامه آمریکایی» لس‌آنجلس تایمز اشاره کرد: «اتفاق نظر فاطمی میان محققان وجود دارد مبنی بر اینکه سیاست در ایران با تعریف ایران به عنوان ملتی با تاریخ پیوسته و ناگسسته آغاز می‌شود؛ ملتی که «از گذشته‌ای ازلی سر برآورده» ملی‌گرایی عرصه سیاسی گسترده‌ای را فراهم می‌کند که گروه‌ها و ایدئولوژی‌های مختلف در ایران، چه سلطنت‌طلب، چه اسلام‌گرا، و چه چپ‌گرا، برای قدرت و اقتدار در آن رقابت می‌کنند.»

با این حال، ایران یک کشور وصله‌وپنه‌شده شککننده در آستانه فروپاشی نیست؛ بلکه ملتی با ۹۰ میلیون نفر جمعیت و حس عمیق هویت تاریخی و فرهنگی است. اگرچه طرفداران تجزیه ایران دوست دارند روی تنوع قومی این کشور (شامل آذری‌ها، کردها، بلوچ‌ها، و عرب‌ها) مانور بدهند، اما این افراد همیشه نیروی وحدت‌بخش ملی‌گرایی ایرانی را دست‌کم می‌گیرند. همان‌طور که «شروین ملکزاده» پژوهشگر، اخیراً در «روزنامه آمریکایی» لس‌آنجلس تایمز اشاره کرد: «اتفاق نظر فاطمی میان محققان وجود دارد مبنی بر اینکه سیاست در ایران با تعریف ایران به عنوان ملتی با تاریخ پیوسته و ناگسسته آغاز می‌شود؛ ملتی که «از گذشته‌ای ازلی سر برآورده» ملی‌گرایی عرصه سیاسی گسترده‌ای را فراهم می‌کند که گروه‌ها و ایدئولوژی‌های مختلف در ایران، چه سلطنت‌طلب، چه اسلام‌گرا، و چه چپ‌گرا، برای قدرت و اقتدار در آن رقابت می‌کنند.»

با این حال، ایران یک کشور وصله‌وپنه‌شده شککننده در آستانه فروپاشی نیست؛ بلکه ملتی با ۹۰ میلیون نفر جمعیت و حس عمیق هویت تاریخی و فرهنگی است. اگرچه طرفداران تجزیه ایران دوست دارند روی تنوع قومی این کشور (شامل آذری‌ها، کردها، بلوچ‌ها، و عرب‌ها) مانور بدهند، اما این افراد همیشه نیروی وحدت‌بخش ملی‌گرایی ایرانی را دست‌کم می‌گیرند. همان‌طور که «شروین ملکزاده» پژوهشگر، اخیراً در «روزنامه آمریکایی» لس‌آنجلس تایمز اشاره کرد: «اتفاق نظر فاطمی میان محققان وجود دارد مبنی بر اینکه سیاست در ایران با تعریف ایران به عنوان ملتی با تاریخ پیوسته و ناگسسته آغاز می‌شود؛ ملتی که «از گذشته‌ای ازلی سر برآورده» ملی‌گرایی عرصه سیاسی گسترده‌ای را فراهم می‌کند که گروه‌ها و ایدئولوژی‌های مختلف در ایران، چه سلطنت‌طلب، چه اسلام‌گرا، و چه چپ‌گرا، برای قدرت و اقتدار در آن رقابت می‌کنند.»

با این حال، ایران یک کشور وصله‌وپنه‌شده شککننده در آستانه فروپاشی نیست؛ بلکه ملتی با ۹۰ میلیون نفر جمعیت و حس عمیق هویت تاریخی و فرهنگی است. اگرچه طرفداران تجزیه ایران دوست دارند روی تنوع قومی این کشور (شامل آذری‌ها، کردها، بلوچ‌ها، و عرب‌ها) مانور بدهند، اما این افراد همیشه نیروی وحدت‌بخش ملی‌گرایی ایرانی را دست‌کم می‌گیرند. همان‌طور که «شروین ملکزاده» پژوهشگر، اخیراً در «روزنامه آمریکایی» لس‌آنجلس تایمز اشاره کرد: «اتفاق نظر فاطمی میان محققان وجود دارد مبنی بر اینکه سیاست در ایران با تعریف ایران به عنوان ملتی با تاریخ پیوسته و ناگسسته آغاز می‌شود؛ ملتی که «از گذشته‌ای ازلی سر برآورده» ملی‌گرایی عرصه سیاسی گسترده‌ای را فراهم می‌کند که گروه‌ها و ایدئولوژی‌های مختلف در ایران، چه سلطنت‌طلب، چه اسلام‌گرا، و چه چپ‌گرا، برای قدرت و اقتدار در آن رقابت می‌کنند.»

با این حال، ایران یک کشور وصله‌وپنه‌شده شککننده در آستانه فروپاشی نیست؛ بلکه ملتی با ۹۰ میلیون نفر جمعیت و حس عمیق هویت تاریخی و فرهنگی است. اگرچه طرفداران تجزیه ایران دوست دارند روی تنوع قومی این کشور (شامل آذری‌ها، کردها، بلوچ‌ها، و عرب‌ها) مانور بدهند، اما این افراد همیشه نیروی وحدت‌بخش ملی‌گرایی ایرانی را دست‌کم می‌گیرند. همان‌طور که «شروین ملکزاده» پژوهشگر، اخیراً در «روزنامه آمریکایی» لس‌آنجلس تایمز اشاره کرد: «اتفاق نظر فاطمی میان محققان وجود دارد مبنی بر اینکه سیاست در ایران با تعریف ایران به عنوان ملتی با تاریخ پیوسته و ناگسسته آغاز می‌شود؛ ملتی که «از گذشته‌ای ازلی سر برآورده» ملی‌گرایی عرصه سیاسی گسترده‌ای را فراهم می‌کند که گروه‌ها و ایدئولوژی‌های مختلف در ایران، چه سلطنت‌طلب، چه اسلام‌گرا، و چه چپ‌گرا، برای قدرت و اقتدار در آن رقابت می‌کنند.»

با این حال، ایران یک کشور وصله‌وپنه‌شده شککننده در آستانه فروپاشی نیست؛ بلکه ملتی با ۹۰ میلیون نفر جمعیت و حس عمیق هویت تاریخی و فرهنگی است. اگرچه طرفداران تجزیه ایران دوست دارند روی تنوع قومی این کشور (شامل آذری‌ها، کردها، بلوچ‌ها، و عرب‌ها) مانور بدهند، اما این افراد همیشه نیروی وحدت‌بخش ملی‌گرایی ایرانی را دست‌کم می‌گیرند. همان‌طور که «شروین ملکزاده» پژوهشگر، اخیراً در «روزنامه آمریکایی» لس‌آنجلس تایمز اشاره کرد: «اتفاق نظر فاطمی میان محققان وجود دارد مبنی بر اینکه سیاست در ایران با تعریف ایران به عنوان ملتی با تاریخ پیوسته و ناگسسته آغاز می‌شود؛ ملتی که «از گذشته‌ای ازلی سر برآورده» ملی‌گرایی عرصه سیاسی گسترده‌ای را فراهم می‌کند که گروه‌ها و ایدئولوژی‌های مختلف در ایران، چه سلطنت‌طلب، چه اسلام‌گرا، و چه چپ‌گرا، برای قدرت و اقتدار در آن رقابت می‌کنند.»

با این حال، ایران یک کشور وصله‌وپنه‌شده شککننده در آستانه فروپاشی نیست؛ بلکه ملتی با ۹۰ میلیون نفر جمعیت و حس عمیق هویت تاریخی و فرهنگی است. اگرچه طرفداران تجزیه ایران دوست دارند روی تنوع قومی این کشور (شامل آذری‌ها، کردها، بلوچ‌ها، و عرب‌ها) مانور بدهند، اما این افراد همیشه نیروی وحدت‌بخش ملی‌گرایی ایرانی را دست‌کم می‌گیرند. همان‌طور که «شروین ملکزاده» پژوهشگر، اخیراً در «روزنامه آمریکایی» لس‌آنجلس تایمز اشاره کرد: «اتفاق نظر فاطمی میان محققان وجود دارد مبنی بر اینکه سیاست در ایران با تعریف ایران به عنوان ملتی با تاریخ پیوسته و ناگسسته آغاز می‌شود؛ ملتی که «از گذشته‌ای ازلی سر برآورده» ملی‌گرایی عرصه سیاسی گسترده‌ای را فراهم می‌کند که گروه‌ها و ایدئولوژی‌های مختلف در ایران، چه سلطنت‌طلب، چه اسلام‌گرا، و چه چپ‌گرا، برای قدرت و اقتدار در آن رقابت می‌کنند.»

با این حال، ایران یک کشور وصله‌وپنه‌شده شککننده در آستانه فروپاشی نیست؛ بلکه ملتی با ۹۰ میلیون نفر جمعیت و حس عمیق هویت تاریخی و فرهنگی است. اگرچه طرفداران تجزیه ایران دوست دارند روی تنوع قومی این کشور (شامل آذری‌ها، کردها، بلوچ‌ها، و عرب‌ها) مانور بدهند، اما این افراد همیشه نیروی وحدت‌بخش ملی‌گرایی ایرانی را دست‌کم می‌گیرند. همان‌طور که «شروین ملکزاده» پژوهشگر، اخیراً در «روزنامه آمریکایی» لس‌آنجلس تایمز اشاره کرد: «اتفاق نظر فاطمی میان محققان وجود دارد مبنی بر اینکه سیاست در ایران با تعریف ایران به عنوان ملتی با تاریخ پیوسته و ناگسسته آغاز می‌شود؛ ملتی که «از گذشته‌ای ازلی سر برآورده» ملی‌گرایی عرصه سیاسی گسترده‌ای را فراهم می‌کند که گروه‌ها و ایدئولوژی‌های مختلف در ایران، چه سلطنت‌طلب، چه اسلام‌گرا، و چه چپ‌گرا، برای قدرت و اقتدار در آن رقابت می‌کنند.»

با این حال، ایران یک کشور وصله‌وپنه‌شده شککننده در آستانه فروپاشی نیست؛ بلکه ملتی با ۹۰ میلیون نفر جمعیت و حس عمیق هویت تاریخی و فرهنگی است. اگرچه طرفداران تجزیه ایران دوست دارند روی تنوع قومی این کشور (شامل آذری‌ها، کردها، بلوچ‌ها، و عرب‌ها) مانور بدهند، اما این افراد همیشه نیروی وحدت‌بخش ملی‌گرایی ایرانی را دست‌کم می‌گیرند. همان‌طور که «شروین ملکزاده» پژوهشگر، اخیراً در «روزنامه آمریکایی» لس‌آنجلس تایمز اشاره کرد: «اتفاق نظر فاطمی میان محققان وجود دارد مبنی بر اینکه سیاست در ایران با تعریف ایران به عنوان ملتی با تاریخ پیوسته و ناگسسته آغاز می‌شود؛ ملتی که «از گذشته‌ای ازلی سر برآورده» ملی‌گرایی عرصه سیاسی گسترده‌ای را فراهم می‌کند که گروه‌ها و ایدئولوژی‌های مختلف در ایران، چه سلطنت‌طلب، چه اسلام‌گرا، و چه چپ‌گرا، برای قدرت و اقتدار در آن رقابت می‌کنند.»

با این حال، ایران یک کشور وصله‌وپنه‌شده شککننده در آستانه فروپاشی نیست؛ بلکه ملتی با ۹۰ میلیون نفر جمعیت و حس عمیق هویت تاریخی و فرهنگی است. اگرچه طرفداران تجزیه ایران دوست دارند روی تنوع قومی این کشور (شامل آذری‌ها، کردها، بلوچ‌ها، و عرب‌ها) مانور بدهند، اما این افراد همیشه نیروی وحدت‌بخش ملی‌گرایی ایرانی را دست‌کم می‌گیرند. همان‌طور که «شروین ملکزاده» پژوهشگر، اخیراً در «روزنامه آمریکایی» لس‌آنجلس تایمز اشاره کرد: «اتفاق نظر فاطمی میان محققان وجود دارد مبنی بر اینکه سیاست در ایران با تعریف ایران به عنوان ملتی با تاریخ پیوسته و ناگسسته آغاز می‌شود؛ ملتی که «از گذشته‌ای ازلی سر برآورده» ملی‌گرایی عرصه سیاسی گسترده‌ای را فراهم می‌کند که گروه‌ها و ایدئولوژی‌های مختلف در ایران، چه سلطنت‌طلب، چه اسلام‌گرا، و چه چپ‌گرا، برای قدرت و اقتدار در آن رقابت می‌کنند.»

با این حال، ایران یک کشور وصله‌وپنه‌شده شککننده در آستانه فروپاشی نیست؛ بلکه ملتی با ۹۰ میلیون نفر جمعیت و حس عمیق هویت تاریخی و فرهنگی است. اگرچه طرفداران تجزیه ایران دوست دارند روی تنوع قومی این کشور (شامل آذری‌ها، کردها، بلوچ‌ها، و عرب‌ها) مانور بدهند، اما این افراد همیشه نیروی وحدت‌بخش ملی‌گرایی ایرانی را دست‌کم می‌گیرند. همان‌طور که «شروین ملکزاده» پژوهشگر، اخیراً در «روزنامه آمریکایی» لس‌آنجلس تایمز اشاره کرد: «اتفاق نظر فاطمی میان محققان وجود دارد مبنی بر اینکه سیاست در ایران با تعریف ایران به عنوان ملتی با تاریخ پیوسته و ناگسسته آغاز می‌شود؛ ملتی که «از گذشته‌ای ازلی سر برآورده» ملی‌گرایی عرصه سیاسی گسترده‌ای را فراهم می‌کند که گروه‌ها و ایدئولوژی‌های مختلف در ایران، چه سلطنت‌طلب، چه اسلام‌گرا، و چه چپ‌گرا، برای قدرت و اقتدار در آن رقابت می‌کنند.»

با این حال، ایران یک کشور وصله‌وپنه‌شده شککننده در آستانه فروپاشی نیست؛ بلکه ملتی با ۹۰ میلیون نفر جمعیت و حس عمیق هویت تاریخی و فرهنگی است. اگرچه طرفداران تجزیه ایران دوست دارند روی تنوع قومی این کشور (شامل آذری‌ها، کردها، بلوچ‌ها، و عرب‌ها) مانور بدهند، اما این افراد همیشه نیروی وحدت‌بخش ملی‌گرایی ایرانی را دست‌کم می‌گیرند. همان‌طور که «شروین ملکزاده» پژوهشگر، اخیراً در «روزنامه آمریکایی» لس‌آنجلس تایمز اشاره کرد: «اتفاق نظر فاطمی میان محققان وجود دارد مبنی بر اینکه سیاست در ایران با تعریف ایران به عنوان ملتی با تاریخ پیوسته و ناگسسته آغاز می‌شود؛ ملتی که «از گذشته‌ای ازلی سر برآورده» ملی‌گرایی عرصه سیاسی گسترده‌ای را فراهم می‌کند که گروه‌ها و ایدئولوژی‌های مختلف در ایران، چه سلطنت‌طلب، چه اسلام‌گرا، و چه چپ‌گرا، برای قدرت و اقتدار در آن رقابت می‌کنند.»

با این حال، ایران یک کشور وصله‌وپنه‌شده شککننده در آستانه فروپاشی نیست؛ بلکه ملتی با ۹۰ میلیون نفر جمعیت و حس عمیق هویت تاریخی و فرهنگی است. اگرچه طرفداران تجزیه ایران دوست دارند روی تنوع قومی این کشور (شامل آذری‌ها، کردها، بلوچ‌ها، و عرب‌ها) مانور بدهند، اما این افراد همیشه نیروی وحدت‌بخش ملی‌گرایی ایرانی را دست‌کم می‌گیرند. همان‌طور که «شروین ملکزاده» پژوهشگر، اخیراً در «روزنامه آمریکایی» لس‌آنجلس تایمز اشاره کرد: «اتفاق نظر فاطمی میان محققان وجود دارد مبنی بر اینکه سیاست در ایران با تعریف ایران به عنوان ملتی با تاریخ پیوسته و ناگسسته آغاز می‌شود؛ ملتی که «از گذشته‌ای ازلی سر برآورده» ملی‌گرایی عرصه سیاسی گسترده‌ای را فراهم می‌کند که گروه‌ها و ایدئولوژی‌های مختلف در ایران، چه سلطنت‌طلب، چه اسلام‌گرا، و چه چپ‌گرا، برای قدرت و اقتدار در آن رقابت می‌کنند.»

با این حال، ایران یک کشور وصله‌وپنه‌شده شککننده در آستانه فروپاشی نیست؛ بلکه ملتی با ۹۰ میلیون نفر جمعیت و حس عمیق هویت تاریخی و فرهنگی است. اگرچه طرفداران تجزیه ایران دوست دارند روی تنوع قومی این کشور (شامل آذری‌ها، کردها، بلوچ‌ها، و عرب‌ها) مانور بدهند، اما این افراد همیشه نیروی وحدت‌بخش ملی‌گرایی ایرانی را دست‌کم می‌گیرند. همان‌طور که «شروین ملکزاده» پژوهشگر، اخیراً در «روزنامه آمریکایی» لس‌آنجلس تایمز اشاره کرد: «اتفاق نظر فاطمی میان محققان وجود دارد مبنی بر اینکه سیاست در ایران با تعریف ایران به عنوان ملتی با تاریخ پیوسته و ناگسسته آغاز می‌شود؛ ملتی که «از گذشته‌ای ازلی سر برآورده» ملی‌گرایی عرصه سیاسی گسترده‌ای را فراهم می‌کند که گروه‌ها و ایدئولوژی‌های مختلف در ایران، چه سلطنت‌طلب، چه اسلام‌گرا، و چه چپ‌گرا، برای قدرت و اقتدار در آن رقابت می‌کنند.»

یک اقلیت مظلوم و منتظر رهایی نیستند؛ بلکه در ایران رشد کرده‌اند. اکثر فعالان آذری منتقد در ایران، مطالبات خود را در قالب حقوق فرهنگی درخواست می‌کنند، نه استقلال.

البته صدای ناراضیانی‌های محلی ممکن است در مناطق کردنشین و بلوچ‌نشین بلندتر به گوش برسد؛ به‌ویژه در میان بلوچ‌های فقیر و سنی ساکن مناطق دورافتاده؛ اما حتی در این نواحی نیز هیچ مدرکی مبنی بر حمایت قوی مردمی از جدایی وجود ندارد. به علاوه، تلاش برای سواستفاده از هرگونه ناراضیانی احتمالی در این مناطق، آمریکا را در مسیر مقابله با متحدان و شرکای خود در منطقه قرار خواهد داد. ترکیه، یکی از متحدان کلیدی آمریکا در ناتو، با توجه به مبارزه دهه‌هاساله خود با حزب کارگران کردستان (پ‌ک‌ک)، هرگز حمایت آمریکا از جدایی‌طلبی کردهای ایران را برنمی‌تابد؛ در حالی که حزب حیات آزاد کردستان (پ‌زاک)، شاخه ایرانی پ‌ک‌ک، از حملات اسرائیل به ایران استقبال کرده است.

به همین ترتیب، پاکستان نیز، که خودش با شورش بلوچ‌ها مواجه است، مداخله غرب در بلوچستان ایران را تهدیدی مستقیم برای تمامیت ارضی خود خواهد دید. از خود راندن این متحدان برای دنبال کردن یک قمار غریقالیل اجرای تغییر رژیم در ایران، مصداق سیاست خارجی اشتباه خواهد بود.

روسیه و چین مدت‌هاست می‌گویند واشینگتن به دنبال تجزیه دشمنان خود است؛ از یوگسلاوی تا عراق. هرگونه فشاری برای تجزیه ایران، مهر تأییدی بر بدترین سوابق‌های آنها خواهد بود و باعث خواهد شد اقدامات سرکوبگرانه داخلی خودشان علیه

بزرگ‌ترین ضربه‌ای که اسرائیل از هفتم اکتبر خورده نه نظامی بوده و نه اقتصادی بوده؛ این‌ها همه ضربات سنگینی بوده که خورده، ولی به نظرم نامشروع شدن این رژیم در برابر افکار عمومی جهان مهم‌ترین اتفاقی است که ما در این ۲۲ ماه می‌بینیم. روی بی‌نظیر است. شما در داخل کشورها که نگاه کنید، می‌بینید کسی از اسرائیل خوشش نمی‌آید. البته نفوذ غرب و رسانه‌های غربی در کشورهای مختلف باعث شده بود که اسرائیل به عنوان یک حکومت عادی و به قول خودشان دموکراتیک معرفی بشود به جهان؛ اما این ۲۲ ماه نه‌فقط در جهان جنوب، بلکه در خود غرب نیز این تصویر را از بین برده. به‌رغم اینکه سانسور می‌شود، به‌رغم اینکه رسانه اصلی اخبار را منتقل نمی‌کند، به‌رغم اینکه فیس‌بوک و اینستاگرام و توییتر سانسور می‌کنند یا

توییتر- به طور خاص- محدود می‌کند نشر خیلی از اخبار را ولی حتی در داخل آمریکا و غرب هم دیگر اسرائیل دارد منفور می‌شود و می‌بینیم این را که خود آن‌ها هم اظهار نگرانی می‌کنند. این به نظر من بزرگ‌ترین ضربه‌ای است که اسرائیل به آمریکا خورده، چون در سراسر جهان و حتی در داخل آمریکا و غرب، مردم حکام غربی را شریک اسرائیل دارد به زبان غرب عمل می‌کند. و من فکر می‌کنم که ترامپ این را تا حدودی می‌فهمد و برای همین دارد سعی می‌کند که قوه قضائیه اسرائیل را از نتانیاهو دور کند یا خطر آینده را کاهش دهد؛ در حالی که یک مقدار نتانیاهو بتواند به شکل دیگری عمل بکند. ولی درعین حال، همین الان ترامپ می‌گوید باید کار حماس را تمام کنند، کار مقاومت را